

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 20.
Se acceptă subscripțiunile în
prealabil, — în prealabil — în
prealabil.

PREȘEDINTE se prezintă la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la re-
dacțiunile Birourilor de anșurări:
în Viena: K. Duka, Zemanek
Schalek, Rudolf Hans, A. Oppolzer
Wachfolger; în Budapesta: A. V.
Sudbery, Kolosik Bernat; în
București: Agence L'Evénement, Su-
scritura de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Liebmann.

Prețul inserțiunilor: o saziă
garmond pe o coloană 3 sr. și
300r. timbru pentru o publi-
citate. Publicări mai dese după
barză și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
saziă 10 or, sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din arară
și la dd. asociatori.
INSTRUMENTUL PENTRU BRAȘOV
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 80 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 254.

Brașov, Sâmbătă 15 (27) Noemvre

1897.

Catastrofa parlamentarismului austriac.

Scirile, ce le primim ađi din Viena sunt de-o extraordinară gravitate. S'au petrecut în parlamentul de-acolo erī și alaltăeri lucruri, cari întrec chiar așteptările cele mai pessimiste.

Cu totă obstrucțiunea Germanilor, nimeni nu s'a așteptat la evenimente atât de fatale pentru parlamentarismul din Austria, ca cele de erī, când presidiul și majoritatea, din cauza atitudinii apröpe revoluționare a obstrucționistilor germani, s'au văduț indemnați a procede într'un mod cu totul neobișnuit în analele parlamentarismului.

Din Berlin se telegrafiază, că diarul „Vossische Zeitung” numesce cele petrecute în ședința de erī a camerei deputaților din Viena *catastrofa parlamentarismului austriac*.

Fóia germană póte să aibă dreptate. În tot cazul, dela ceea ce s'a jucat erī înainte „Reichsrath”-ului până la o adevărată catastrofă nu mai este, decât numai un pas.

Obstrucțiune s'a mai văduț și în „Reichsrath”, ca și în alte parlamente și când ea a luat dimensiuni îngrijitoare 'i s'a pus capăt séu prin amânare, ca cea de astă-pri-măvară, séu prin disolvarea parlamentului.

În cazul de față însă, după deschiderea parlamentului în toamnă, n'a mai putut fi vorba nici de una nici de alta pe câtă vreme era la ordinea dălei cestiunea prelungirii provisorice a pactului dualist, care trebuia neapărat să se facă într'un termin dat până la finea anului, și încă, din cauza reclamațiunilor Ungariei, pe cale parlamentară.

În această stare silită, în care se afla coróna și guvernul, este a se căuta însemnătatea gravă a crizei parlamentare, căci pentru ca să se

facă posibilă votarea pactului provisoriu, se ivi necesitatea, ca presidiul și majoritatea camerei să ia măsurī excepționale față cu obstrucțiunea neînduplecată a Nemților, ce a fost estinsă cu totă vehemența și asupra cestiunei pactului.

Nemții au voit să forțeze cu orī-ce chip retragerea fatalelor ordonanțe de limbă, orī demisionarea cabinetului Badeni; dér tocmai prin vehemența extra-ordinară, ce au dat-o acțiunii lor obstrucționiste ei, au făcut, de-ocamdată cel puțin, imposibilă demisionarea lui Badeni, pe care coróna nu-l póte lăsa să se retragă tocmai în împrejurările actuale, în fața opozițiunei extreme germane și când el, cu întreg guvernul, se póte răzima pe o majoritate compactă.

Dér nici guvernul nu póte la rândul séu să recomande corónai disolvarea parlamentului, când în interesul organizației dualiste a monarhiei e silit a face cu orī-ce chip să se voteze pactul provisoric pe un an, ca să nu se provóce altă catastrofă și mai mare.

De aci s'a născut critica situației de față, care în adevăr se înfățișează cu introducerea unei ere reacționare, sub un guvern, care stă în afară de parlament, eră, ce sémână mult ca o catastrofă a parlamentarismului austriac, cum a indicat fóia berlinesă.

Evenimentele din Viena însă își au grava lor importanță și pentru stările din statul dualist ungar, importanță, ce se exprimă în cuvintele, cu care o fóia maghiară caracterizează situațiunea de ađi dicénd: „Palma, ce a primit-o Wolf dela Cehii tineri, ni-s'a dat nouă, Ungurilor, și puterea evenimentelor este, care ni-a croit-o!”

Proiectul de lege pentru maghiarizarea numelor de localități a fost prezentat aleltăeri pe biroul camerei din partea ministrului ung. de interne Perczel. E caracteristic raportul ce l'a făcut cu privire la acest proiect comisiunea, căreia i-a fost dat spre studiere. Se vede, că cu intențiunea vădită de-a mulcomi spiritele agitate, comisiunea a ținut să accentueze, că dispozițiunile proiectului nu conțin vre-o estindere a ceroului de influință al guvernului, de-ce schimbarea de comune și după praxa de până acum a aparținut ministrului de interne. Mai accentuează raportul comisiunei, că ministrul de interne a declarat într'o ședință a acelei comisiuni, că la stabilirea numelor va ținé sémă de a conserva acele nume de localități, cari sunt de valóre istorică. Asta atăta însemnă, cât nimic. E vorba de maghiarizarea în masă a tuturor numelor de localități și de-a introduce cu forța aceste nume maghiarizate și în scóle, în cărțile didactice și în toate oficiile publice.

Furia Ungurilor în contra Sașilor. Mișcarea, ce s'a pornit între Sașii din Ardeal din cauza proiectului de lege pentru maghiarizarea numelor a scos érași din țărini pe șovinistii maghiari. Foile unguresci găsesc, ca de obicei când e vorba de nemaghiari, că mișcarea Sașilor tinde „de-a dreptul în contra statului maghiar și a integrității sale”. „Egyetértés” într'un articol vehement amenință pe Sași asigurându-i, că „mai curénd li-se va frânge gâtul, decât ca din cauza strigătelor lor să se ciatine din loc un singur stălp al edificiului, ce se numesce Ungaria”. Articolul lui „Egyetértés” peste tot e plin de cea mai silită furie în contra Sașilor.

Obstrucțiune și păruelă.

Din camera austriacă.

Viena, 24 Noemvre 1897.

Ședința de ađi a întrecut pe toate în scandaluri și s'a sfirșit cu o nemai pome-

nită păruelă între deputații din ambele tabere combatante.

Este imposibil a vă da o iconă și numai aproximativ fidelă de cele ce s'au petrecut în această ședință. Mă voiu sili însă a vă da cel puțin câteva schițe marcante, cari să ilustreze acest *non plus ultra* de obstrucțiune cu păruelă.

Obstrucționistii nemți, se observa, erau deja la începutul ședinții într'o iritațiune estraordinară. Ei înțeleseseră adecă, că majoritatea a croit împreună cu presidiul un plan pentru a trage o dungă peste socotela opoziției, făcénd imposibile votările nominale la fiă-care din petițiunile înaintate camerei.

După vre-o șese votari de aceste, cehul tiner Dr. Dyck cerú cuvântul relativ la petițiuni. Nemții simțiră îndată, că vrea să vină cu propunerea plănuită și începură a face sgomot mare, vrénd a-l împedea să vorbescă. În mijlocul acestui sgomot, Dr. Dyck propuse, ca dintre 56 petițiuni în contra ordonanțelor de limbă, cari sunt toate de același cuprins, să se cetescă numai una, după care să fiă apoi toate formal rezolvate; cere să se voteze asupra propunerii sale în sensul ș-lui 71 din regulamentul fără desbatere.

Intr'aceea mulți deputați ai stângei germane încunjurară tribuna președintelui, cerénd mereu cuvântul și strigând, că se violentează regulamentul camerei. Dr. Gross, german progresist, dice, că propunerea lui Dyck este neadmisibilă, căci o cumulare a propunerilor nu e permisă; la petițiunile diferite au drept să vorbescă diferiți deputați și s'au și anuțat. Cere să se voteze deosebit asupra unei petițiuni, eventual să se deschidă desbaterea și să se dea cuvântul. Dr. Pfersche cere cuvântul la petițiuni și refuzându-i-se protesteză contra procedurii. Cehii tineri replică, că se perde numai timpul, ér din tabera obstrucționistă li-se strigă: „Domnii și-au căpătat bacșișul, de aceea vor acum să-și faoă cu grabă slujba”. Dr. Pfersche și alții cer mereu votare nominală separată la fiă-care petiție. Se nase un șir de conflicte verbale mai ales între gălăgioșii din stanga estreamă germană

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Intrarea lui Napoleon în Grenoble la 1815.

Traducere după Henry Haussaie.

III.

În Grenoble domnea cea mai mare agitație. Dimința poporul serba învingere. Proclamațiunii de ale Impăratului treceau din mână 'n mână, să dicea, că 10 mii trupe regesci s'au unit cu densusul, că el avea ajutorul Austriei, că batalionul din regimentul al 5-lea trimis spre La Mure a primit cocarda tricoloră. Fără a mai cugea la însubordinație soldații garnisónei nu-și mai ascundeau simțemintele îndată, ce se îndepărtau ofierii. În nóptea precedentă soldații de geniu iluminaseră casarma lor. Regaliștii cei atât de zeloși ierī împrejurul generalului și a prefectului pentru a-i îndupleca spre resistință, astăzi dispărură. Ei mai totți aruncară cocarda albă cu peteana de lăie și arătară, precum dice Berriat-Saunf-Prix, o curtoasie opusă fuduliei lor ordinare. Dér prefectul lasă să se așeze o de-

peșă din Lyon, care anunța sosirea a 40.000 soldați, ér generalul publică trupelor scrisórea comandantului Delessart, în care acesta laudă atitudinea trupelor sale, cari împrejurări produséră óre-care schimbare. Izdar diceau soldații necredincioși, că aceea scrisórea a fost fabricată la Grenoble, totuși regaliștii triumfară. Inspectorul revistelor Rostang, eșind dela Marchand, dice cătră un amic: „Tóte merg bine! Hoțul din Corsica va fi împușcat în astă séră”. Cocardele albe reapărură ca prin farmec. O patrulă de gardă națională călare parada pe strade. Pe piața Grenette se aduseră arme destinate pentru voluntarii regaliști ai cohorței cetățenilor. Această miliție nu mai esista decât pe hârtie, gardele păreau atât de dușmane guvernului Bourbonilor, încât li-se luară armele sub pretextul de-a le direge.

Cătră améđi un escadron din regimentul al 4-lea de husari venind din Vienne și brigada de infanterie Chambéry intrară în Grenoble. Generalului îi păreau husarii cam suspecti, căci în anul trecut la o revistă făcută de contele de Artois ei strigară, Vive l'empereur! El contă mai mult la cele două regimente de linie și cu deosebire la al 7-lea, pe care îl comanda con-

tele Charles de Labedoyere. Puțin timp după aceea sosi și generalul Villiers cu brigada sa constatătoare din regimentele 7 și 11 de linie și se opri pe piața de arme, ér după ce generalul Marchand primi revista și se împărțiră soldaților cartușe fură postați în partea sud-estică a fortificațiunilor în fața drumului, ce duce spre La Mure.

Trecură câte-va óre, agitația poporului, atitudinea trupelor garnisónei și a regimentului séu propriu determinară pe deplin pe La Bedoyere a cărui fidelitate era deja fórtie sdruncinată. De-odată el scoțea sabia strigând: „După mine soldați dela al 7-lea, bravii mei camerađi! Să vă erét eu calea noastră! Înainte! Cine mă iubescóe imi urmază!” Tobașarii bat apelul, companiile se adună cu tumult și strigând: „Al 7-lea la pórtă de Bonne!” și urlând: „Vive l'empereur!” să îndesă pe sub boltitură ca un torente și trec prin suburbii în fugă. Ajunși la 2-3 sute de pași dela ultimele case, La Bedoyere 'i opresce, lasă să formeze patru unghii și se prezenteze arma, apoi scoțénd din busunar vechiul vultur al regimentului, sfințit prin atâtea învingeri, li-l arată soldaților, cari aclamează pe colonel,

strigă trăiescá Impăratul și pléacă cu furie ducénd vulturul ce strălucea în sóre pe o oréngă de saloia.

Primind Marchand prin un adjutant însoițarea despre ceea ce se petreou, pléacă imediat la pórtă Bonne. Pe cale întelnesce pe colonel Roussille dela regimentul al 5-lea de linie, care îi confirmă desertarea lui La Bedoyere. „Mișelul de el, — adause Boussille, — seduse și pe grenadirii mei și de nu eram eu de față i-ar fi dus cu sine”. Marchand intréba după generalul Villiers, dér i-se spune, că acesta s'a dus pe urma lui La Bedoyere. Generalul grăbesce călare pe calul propriu al lui La Bedoyere, pe care îl luase dela un servitor, care îl ducea colonelului spre Vizille. El întélni mai întâit vre-o 60 de soldați ca arier-gardă și-i succese a trece printre ei înainte. Făcénd un drum de vre-o două chilometri ajunse pe La Bedoyere. Incepénd să-i vorbescă ca camerad îl face atent în mod amical, îl rógă, apoi îl provóacă a se reintóroe. Inse La Bedoyere rămâne nemișcat și la cuvintele generalului „patrie și rege” răspunde: „patrie și împérat”. Villiers încercă a îndupleca pe soldați, dér vocea sa amuțesce de strigătele „Vive l'empereur!”

Wolf, Schönerer etc. și între președintele, care mereu conștient pe deputați să vorbească numai asupra votării, nu și asupra petițiilor.

Schönerer cerea mereu cuvântul, er președintele răspundea, că nu 'i-l poate da, decât numai asupra votării. De-odată Schönerer alergă pe tribuna prezidiului și strigă, dând cu pumnul în masa prezidială: „Eu am cuvântul, mă rog să mi-l dai!“ (Mare sgomot). Președintele vră să prindă clopoșelul. Atunci Schönerer 'i-l smâncește din mână. Cei din dreapta strigă: „Afară cu el!“ Afară cu acest strengar!“ Wolf sare și el la tribună și mai mulți alții după el. Deputații Pototzek și Pospisil înocroșă să împingă pe Schönerer și Wolf dela tribună. Cel dintâiu ia clopoșelul din mâna lui Schönerer și-l pune pe masa președintelui, care declară, în mijlocul unui sgomot infernal, ședința de suspendată și ese din sală.

După 20 de minute, președintele Abrahamowitz redeschide ședința între strigările ironice ale Nemților, dintre care mai mulți se grupaseră lângă tribuna președintelui. Președintele declară, că după-ace deputatul Schönerer a avut îndrăsnela să se folosescă de clopoșel, a dat ordin să se aducă altul, er pe cel atins 'a dat la o parte. Intre aplausele majorității se aduce noul clopoșel. Atunci Wolf pune mâna și pe acesta și începe să sune strigând, între risetele stâncii: „Acum să se aducă al treilea clopoșel!“ Președintele delatură și acest clopoșel. Kittel (Schönerian) strigă: „Este mâna unui deputat spurcat?“ Sgomotul creștea. Președintele vră să vorbească, să facă o declarație, Wolf îl împedecă, dîcându-i: „Renunțăm la fleoăriile d-tale. Nu avem lipsă de ele!“ O furtună de strigări de indignare se ridică din dreapta. Președintele chiamă la ordine pe Wolf pentru această vătămare a întregii camere. Wolf (Dând cu pumnul în masa prezidială): D-ta ne-ai ofensat (Sgomot teribil). Președintele rógă pe Wolf să mergă la locul lui. Acesta refuză și intrerupe mereu pe președintele, care din cauza lui nu pôte vorbi. Ii dîce președintelui „lacheu-a lui Badeni“ etc.

Președintele provócă din nou pe schönerian de lângă tribuna lui să mergă la locurile lor. Ei răspund: „Nu, vom sta aici!“ Steiner: „Intâiu trebuie să vorbească Schönerer“. Președintele: „Ii voi da cuvântul“. Steiner: „Inaintea d-tale trebuie să vorbească“. (Mare sgomot).

Președintele: „Trebuie să suspendez erăși ședința pe 10 minute și să provoc pe ouestori să scape prezidiul de deputații Wolf, Steiner și Kittel. (După această părăsese sala).

Indată ce președintele a adresat provocarea de mai sus ouestorilor, s'a produs o mare mișcare între deputați. Polonul Po-

toozek și cehii tineri Bieznowsky și Postpisil etc. au voit să deă jos de pe tribună pe Wolf, Steiner și Kittel, der ceilalți deputați nemți îi sprijiněu la spate și se opuseră. De odată se produse o învâlmășală, începând deputații din jurul tribunei a se bate cu pumnii. Rău le-a mers lui Wolf și Pfersche, carî au primit lovituri și cu piciorole, cel din urmă, ca să se apere de loviturile de pumnii, scóse briceagul, pe care însé un alt deputat 'i l'a smâncit din mână. Un alt deputat, Ghon a primit o lovitură în nas, așa că 'i-au curs sângele. O bătaie formală s'a încins între nemțul Vrabetz și cehul Lebloch. Unul din notari luă un păhar de apă și-l turnă peste bătauși, ca să mai aducă și puțină ilaritate în mijlocul tragediei.

Schönerer într'aceea luă un fotoliu din banca ministerială, îl ridică în sus și voi să se repedă cu el între cei ce se încăieraseră. Teranul Hagenhofer din partida lui Dipauli sări atunci asupra-i și-i luă fotoliul din mână, scuturându-l cum se cade. Alții îl scăpară din mâinile acestuia. Atunci Schönerer ridică din nou fotoliul ministerial, pe care i-l luă din mână erăși câțiva deputați din dreapta.

Abia după un quart de oră încetă pâruea, der strigătele și injurăturile se continuau. Atunci apără președintele Abrahamowitz și se urcă pe tribuna lui între strigătele stâncii: „Jos cu el!“ Cu voce forte tare, președintele dîce: „Față cu actele de violență, ce s'au sevărsit în această cameră, consider de a mea datorită de a închide ședința de azi; viitorea ședință o voi anunța-o în scris. Rog pe acei domni, carî imi pot numi pe deputații, carî s'au făcut culpabil de acte de violențe, să se prezenteze, în biroul meu“.

La 3 ore și jumătate d. a. se termină această ședință tumultuoasă.

Ședința viitorea se va ține mâne la ora 1.

Se vorbește, că într'o conferență ținută de prezidiu, s'a decis a se face arătare criminală în contra deputaților Steiner, Pfersche și Wolf. O foie din Viena spune, că lui Wolf i-s'ar fi smuls barba și părul și că a fost aruncat la pământ și maltrat ca și Pfersche.

Comisiunea parlamentară a dreptei s'a întrunit și în prezența miniștrilor Badeni, Bilinski, Gleispach, a decis să se schimbe regulamentul camerei.

Noul regulament va estinde puterile prezidiului și va stabili pedepse contra deputaților, carî turbură ordinea etc.

Clubul partidei progresiste germane a ținut o ședință, în care s'a redactat un comunicat. Acesta exprimă părerea de rău prin care cele petreoute, învinuind ca provocători pe membri partidelor majorității. Ce privește purtarea câtorva deputați nemți,

clubul progresist vede în acesta numai o legitimă apărare, la care au fost constrinși. Cere schimbarea prezidiului și o manuară dréptă a puterii prezidiale.

Măsurile excepționale.

Viena, 25 Nov. Azi la ameză era adunată în jurul parlamentului lume ca nici-odată. La 12¹/₂ nu mai era loc neocupat pe galerii. În sala camerei s'a vędut o nouă rënduelă. Tribuna președintelui și mesele notarilor erau închise și separate cu o incintă de lemn și cu uși. Tótă noptea au lucrat mäsarii, ca să facă această îngrăditură. Prezidiul a dispus, că decă un deputat vră să facă propunere, séu vre-o anunțare prezidiului, pôte merge numai până la ușa incintei. În cercul incintei stau lângă uși pe amândouă laturile câte doi servitori, cu totul opt, carî păzesc prezidiul.

Opoziția a primit aceste nouă orândueli cu risete ironice. Președintele a sosit abia la 1¹/₂ ore, primit din partea opoziției cu strigări: „Bună dimineața!“ „Heil!“ „Cum ai dormit?“

Etă scenele, ce au urmat:

Wolf: Etă, eră e aici acest mișel! Al-tul să fiă președinte, nu acest mișel!

Președintele Abrahamowitz se plócă ironic dinaintea opoziției și sună clopoșelul. (Strigări, intreruperi și sgomot nesfârșit).

Schönerer strigă: Imi veți da odată cuvântul, că mi-s'a urit? (Președintele tace). Intr'o țără fără legi nu se pôte astepta, ca un asemenea mișel să respecteze legile. Cel mai bun lucru ar fi să-l aruncăm afară.

Președintele se plócă inaintea lui Schönerer, er după câte-va minute de sgomot tumultuos el sună lung clopoșelul și dîce: „După ce e imposibil în mijlocul cravalurilor a ne sfătui, suspendez ședința pentru liniștire până la 3 ore“.

Schönerer: Ura! Bravo!

Deputații rămân în sală. Badeni se vede disoutând viu cu Nemții liberali. Se pare, că voesce să le vorbească la inimă, ca să nu facă imposibile sfătuirile camerei.

La 3 ore președintele erăși deschide ședința în mijlocul unui sgomot asurzitor. Se ridică contele Falkenheim și cetesce ceva de pe-o hărțiă, însé în sală abia se aude câte-un cuvânt. Falkenheim, după cum s'a aflat mai târziu, a făcut următoarea:

Propunere.

Decă care-va dintre deputați, după ce a fost de 2-ori chiamat la ordine de președintele, va vătăma respectul față de parlamentul prin vorbiră, intrerupere, séu prin altă purtare a sa, președintele are dreptul de-a eschide pe respectivul deputat, pe lângă pierderea diurnei sale, dela

trei ședinte ale camerei. Cu consimțământul camerei se pôte estinde această eschidere până la 30 de ședinte. Deputatul eschis nu mai pôte intra în sală pe timpul, cât a fost eschis. Guvernul se avisază, ca să dea trabuinciosul ouors prezidiului pentru esecutarea acestor dispozițiuni. Acestă propunere e numai provizoriă și rămâne în vigoro numai până ce propunerea prezentată a lui Jaworski, privitoare la regulamentul camerei, se va ridica la valdore de lege.

După ce contele Falkenheim a terminat și s'a aședat jos, s'a ridicat întréga dréptă, er președintele a declarat, că majoritatea a primit propunerea lui.

Scena, ce a urmat, a întrecut tôte scandalurile posibile. Intre adeverate urlete și tropote cu piciorole, deputații opoziției au năvălit dintr'odată asupra tribunei președintelui. Inaintea erau Wolf, Lenisch, Dobenik și Hohenburg. Cu o putere supra-omenescă ei au sfărîmat incinta, au trântit la pământ pe servitorii de-acolo, au răsturnat pe notari, au înhățat pe președintele și l'au tras din fotoliu, așa că a cădüt pe spate. Eșit din fire, președintele ridică clopoșelul și-l aruncă în agresorii săi. După aceea se refugiază în camera prezidială.

O iritațiune panică a cuprins camera. Conducătorii opoziției alergă în camera președintelui și acolo declară, că în fața tiranice procederi sunt hotărîți să împedecă cu orice mijlôce lucrarea camerei.

In cameră sunt gendarmii dela Curte pentru scutul prezidiului.

La 4¹/₂ președintele apare pe tribună, unde luaseră loc și Wolf și Lenisch, carî n'au vrut să se deparțeze de-acolo nicidcum.

Președintele Abrahamowitz dîce: La cererea generală închid ședința! Și între strigările de „abzug“ ale Nemților se retrage.

Viena, 25 Nov. Se vorbește, că partidele germane ar fi hotărît în conferențele lor să nu mai ia parte la ședințele parlamentului.

„N. W. Abendblatt“ anunță, că consiliul de miniștri din Pesta s'a ocupat cu stabilirea termenului pentru prezentarea unei noue legi a provizoriului, care termin să-l fi fixat la 6 Decembrie, decă până atunci „Reichsrathu“-ul nu va primi provizoriul.

Românii cer scóle de stat?

Semi-oficiosul „Pol. Corresp.“ comunică următoarea scire de necrețut: „Mai multe comune române din comi-

Regimentul continuă marșul său spre întempinarea vechei garde, pre când generalul se re'ntorce desperat la Grenoble. Depărtarea tumultuoasă a regimentului al 7-lea esaltă garnisóna rămasă în Grenoble. Inzadar ordonéza Marchand închiderea porțiilor, căoi mulțimea de soldați lăsându-se peste zid în jos fuz cu arme și bagagiu, formându-se în despărțeminte mai mari și mai mici pe drumul ce duce spre Vizille. Trecând prin apropierea trupelor Marchand aude murmurând „Vive l'empereur!“ el se opresce și aruncă o privire severă asupra soldaților, carî încep a ride. Regaliștii încercă a câștiga artileria pe partea lor ducându-le mâncări și beuturi pe forturi, ei însé beau și mâncă strigând în continuu: „Vive l'empereur!“

În mijlocul acestei disordine sosesece Randon aducând vestea lui Marchand despre întâmplările dela Laffray generalul ougetă deja la sacrificarea fortăreței pentru a salva materialul și garnisóna și se și deoide a părăsi orașul, fixând plecarea pentru 2 ore după méđa noptei în speranță, că Napoleon nu va sosi inaintea de dimineață. Acastă decisiune era însé prea târziu luată, căoi noptea veni și Napoleon se apropia.

Puțin inaintea de 7 ore generalul aude nisce urlături grozave. Dintr'o feréstră a locuinței sale, care domina zidurile, el vede acest spectacol ne mai pomenit față de pórta Bonne, el vede venind pe drum mai mulți de două mii de țerani ou torțe și armați cu arme vechi, ou furci, securi și cose de-a-drépta și de-a stânga soldaților lui Napoleon și adunându-se în urmă ou toții pe glaciul fortăreței strigau în gura mare: „Vive l'empereur!“ De pe zidurile cetății artileria și infanteria le răspunde ou același strigăt, pe care îl repetară puternic poporul din Grenoble, care grăbesce spre calea militară în dosul strădei Saint André. Dincolo și dincoace de ziduri tôte voicile se confundă într'un singur strigăt asurzitor și neîncetat.

Oficiorul de ordonanță Raoul ou doi lănceri se apropie de bariera, care închide palissada drumului acoperit strigând: „Deschideți în numele Impératului!“ Colonelul Roussille, căruia îi este încredințată comanda porții Bonne, trimite însoițare lui Marchand, care îi ordonéza să răspundă prin glónte și grăbesce însuși a merge la față locului. Ajuns la pórta face atent pe colonel, că fortăreța are încă mai mult de

două mii de soldați, a căror cartușiere sunt pline și mai are două-șed de tunuri. Apoi îi esplică, că pôte e de ajuns o singură pușcătură pentru de-a împraștia pe asaltatori și o singură salvă de tun pentru de a-i nimici. Inzadar se adresază însé generalul Marchand soldaților, inzadar îi conjură să apere cetatea, să încarce armele, căoi ei la tôte răspund ou „Vive l'empereur!“ Deja începe să se convingă, că nimeni nu-l va mai asculta și, fiă de frică pentru persóna sa în mijlocul soldaților și a poporului, carî manifestau ou cea mai mare energiă spiritual revoluționar, fiă precum a afirmat densus, că ar fi fost o eróre a da un ordin când e sigur, că nu va fi esecutat, el nu outéza a da ordinul să se puce. O singură speranță îi mai rămâne: a se adresa unui locotenent de artilerie pe care îl cunoscea de un regalist probat ou cuvintele: „Decă soldații nu voesce nici decum să deă foc, nu vor da foc oficerii?“ „Domnule general“, răspunde locotenentul, „de am face una ca asta ne-ar tăia în bucăți pe țevele tunurilor; ne-au luat soldații pe dinaintea!“

O oră după acestea mulțimea, la care se mai adăuseră și locuitorii de prin su-

barbiul Sf. Iosif și Tres-Cloîtres au așteptat un timp ore-ore murmurând să vadă cum se va hotări Marchand. Der în urmă nu le mai pasă de nimic, oi ou toții: țerani, muncitori, soldați se rostogolesc în spre palissada inaintată, răstörnă séu smulg stêlpi din pământ și ajung la pórta cetății. Acest obstacol este mai serios. Pórta veche masivă, ferecată resistă loviturilor scóurei. Strigătele: „Deschideți! Deschideți!“ se mestecă cu cele de „Vive l'empereur!“ De sub bastioane se aud vorba îndreptate spre parapete: „Sunt bune prunele vóstre?“ dîce un vênător cătră un tunar. „Da!“ răspunde acesta, „der nu este pericol să vi-le trimitem vouă“. O cantinieră cântă:

Bon! Bon!

Napoleon!

Va entrer dans sa maison.

Er soldații intonéza pe bastioane cântarea din casarme:

Nous allons voir le grand Napoleon
Le vainqueur de toutes les nations.

Nebuni se lasă în jos pe ziduri ou funii ou pericolul de a-și rupe ósele și grăbesce a îmbrățișa pe camarazi lor din gardă.

Impératul iritat de această resistință

tatul Aradului și al Cojocnei au înaintat o petiție la ministrul instrucțiunii publice *Wlassics*, rugându-l, să înființeze în acele comune școlile de stat cu limba de propunere maghiară, respective să prefacă școlile autonome în școlile de stat, însă în aceste școlile susținute de stat să se propună și limba română. Guvernul instrucțiunii publice s'a arătat cu cea mai mare plăcere dispus, ca să satisfacă acestei dorințe pe cât îi va permite mijlocele materiale.

„Cheltuiești înființării nouelor școlile e fixată odată pentru tot-deuna cu 110,000 fl., pe când susținerea lor e preliminară cu 440,000 fl. Pe lângă aceasta ar mai trebui înființate „*Kisdedovuri*“ cu 130,000 fl. Va să dăcă în bugetul anului 1898 se va pune un credit special de 170,000 fl. pentru înființarea de școlile, dăr pentru aceea ani de zile vor trebui însă să se aducă jertfe pentru a pute fi acoperite toate lipsele instrucțiunii elementare.

„E o aparițiune foarte îmbucurătoare, că în sinul țărânilor române se observă foarte mult interes față de cauza școlară, și nisece simpli țărâni au oferit ministrului localitățile pentru școlile, fără nici o chiriă. Aceasta merită atențiune cu atât mai mare, fiind-o agitațiunea întotdeauna s'a silit să susțină preocupatiunea față de școlile statului. Guvernul întotdeauna a îngrijit, ca în ținuturile locuite de naționalități să scutosecă comunelă aviate la ajutor de obeltesile împreunate cu susținerea școlilor. Marea misiune, ce o au aceste școlile de stat în ținuturile în care se vorbesc două limbi, lasă a se spera, că camera nu va refusa de-a vota creditul, ce i se va cere“.

E clar ca lumina sôrelui, că aici e vorba de-o nouă uneltire în contra școlilor românesci. Nu credem, că locuitorii români ar fi cerut a se înființa în comunelă lor școlile unguresci de stat, ba că și-ar fi trădat chiar școlile confesionale, cerând prefacerea lor în școlile de stat. E absolut inomisibil și aceea, ca țărâni români să arate așa mare însuflețire pentru școlile unguresci, încât să fi oferit chiar și localuri gratuite numai să li-se înființeze asemenea școlile.

Totul se vede a fi o uneltire din cele mai josnice și ticăloșe, inscenată cu scop de a-și justifica guvernul atacurile, ce le prepară școlilor române. Pentru ce comunicatul oficios nu arată apriat, când și cari comune românesci au cerut școlile de stat? Cine ar pute crede, că o asemenea inițiativă s'ar fi putut porni chiar din sinul poporului nostru plugar?

De sigur, că decă e vre-o umbră de adevăr în acest comunicat, atunci totul se reduce la seducerea și corumperea câtor-va nepricepuți

țărâni, cărora li se vor fi stors iscăliturile pentru petițiunea către ministrul prin cine scie câte momeli și terorizări.

Credem, că fruntașii români din comitatul Aradului și al Cojocnei își vor ține de datorință a se informa asupra adevăratei stări a lucrurilor și a lămuri opiniunea publică română asupra nouelor uneltiri, ce se vede, că se țes în contra școlilor române din acele comitate.

Din delegațiunii.

În ședința comisiei de bugetare a delegațiunii austriace au luat cuvântul câțiva deputați cehi, germani, poloui, Lupul din Bucovina, Dipaulii și alții. Toți s'au declarat satisfăcuți de politica esternă basată pe tripla alianță și salută înțelegerea cu Rusia. Cehii *Stransky* și *Kramartz* se bucură în special de înțelegerea cu Rusia, pe când Germanii *Gron* și *Kaiser* pun mai mare teme pe tripla alianță și pe relațiunile intime cu Germania.

Contele *Goluchowski* s'a provocat la enunțatiunile ce le-a făcut în delegațiunea ungară. Mulți, mai ales dintre nemți, și-au luat în nume de rân, că n'a aflat de lipsă a face o espunere completă și în comisiunea delegațiunii austriace. Ei văd în aceasta o știrbire a vașei delegațiunii austriace și o preferire a celei ungare.

Tot ce a spus de sine stătător *Goluchowski*, a fost rectificarea unor interpretări greșite, ce s'au dat espunerii sale din delegațiunea ungară.

Etă ce a dis el în privința aceasta: *Ministrul de externe Goluchowski* protestează în contra interpretării ce s'a dat câtor-va puncte ale expunerii sale, interpretare ce nu răspunde nici intențiunilor sale, nici modului său de a vedea.

Contele *Goluchowski* dice, că a declarat într'un mod foarte clar, că *tripla alianță este sufletul politicii austro-ungare, și că ea este un stâlp al păcii*. Dăr scopul politicii austro-ungare n'ar fi fost atins decât într'un mod necomplet, decă aceasta nu s'ar fi silit să întreție relațiuni pline de încredere cu puterile ce nu fac parte din tripla alianță.

Tripla alianță este o alianță pacnică, cu unica misiune de a întreține pacea. Și garanțiile în favoarea menținerii păcii nu pot fi sporite decât printr'o îndrumare către relațiuni amicale cu cele-alte puteri ale Europei.

Un delegat a vorbit de dezvoltarea amicală a relațiunilor dintre Austro-Ungaria și Rusia ca și cum altă-dată guvernul austro-ungar s'ar fi găsit în contradicție desohisă cu Rusia. Acastă interpretare este o desăvârșire greșită. S'au putut produce

neînțelegeri în privința modului de a trata ore-care cestiuni, dăr guvernul austro-ungar s'a silit în tot-d'a-una să le imprăție. În ori-ce oas, din farioire s'a câștigat de o parte și d' altă convingerea, că *nu există nici o neînțelegere care să nu pôti fi aplantată*.

Ar fi o greșală de a crede, că Austro-Ungaria a renunțat într'un mod general la ori-ce influență în Statele balcanice. Monarhia austro-ungară, mulțamită relațiunilor sale economice și situațiunei sale geografice, va exercita întot-d'a-una în Peninsula balcanică o influență naturală, dăr nu vré să se amestece în afacerile de politică internă. Tot așa și Rusia. Există în Statele balcanice o tendință de a câștiga amicitia puterilor mari într'un interes de partid și de-a o exploata în interes de partid, dăr puterile mari nu sunt dispuse să consimtă, la acesta.

Răspundând la cestiunea de a sci când se vor rechemă trupele și corăbiile austro-ungare din Creta, contele *Goluchowski* declară, că acest lucru se va face îndată ce situația va fi de-ajuns de liniștită, pentru ca operațiunea să se facă fără teamă. Cât timp negocierile ce se urmăz actualmente între puteri, în privința organizării insulei Creta și a situațiunei sale, nu se vor termina, nici nu pôti fi vorba măcar de retragerea trupelor și corăbiilor austro-ungare.

Este adevărat că corabia germană *Impărătesă „Augusta“* a părăsit apele cretane, pentru a merge în altă parte, dăr guvernul german a declarat celor l'alte puteri, că în ourând va trimite o altă corabie pentru a o înlocui.

Comisiunea votază o ordine de zi, aprobând politica ministrului și adoptă bugetul ministerului afacerilor străine.

SCRIRILE DILEI.

- 14 (26) Novembre.

Censistorial metropolitan din Sibiu și-a terminat ședințele sale Mercuri. Unii dintre asessori au plecat din Sibiu încă în sêra aceeași zile, ăr alții au plecat spre Arad cu noul tren, ce s'a deschis eri.

Archiducele Iosif și arborii „milenari“. Comitetul reuniunei pentru plantarea arborilor în amintirea mileniului unguresc a adresat archiducelui Iosif o rugare, ca să primescă a fi patronul acestei reuniuni. Archiducele însă a răspuns prin directorul domeniului său, că fiind foarte ocupat, nu vré să primescă a mai sta în fruntea unei mișcări sociale. Cu alte cuvinte, „patrioții“ au rămas „buzăți“. Acosta le cade ou atât mai greu, căci la un asemenea refus nu se așteptau tocmai din partea archiducelui Iosif, omul adorat al lor.

„Nu-l ascultăm!“ Secretarul ministerial unguresc *Wallon* *Dezso* s'a apucat Marti sêra să țină o conferență publică în localul muncitorilor democrați naționali din Budapesta. Conferențiarul vorbia despre dreptul privat, dăr când vorbea mai ou foc, între muncitorii începă să se nască o nelinise, mai apoi un sgomot și la urmă izbucniră în strigăte: „Nu-l ascultăm! Pe el îl plătesce guvernul, ca să neburnescă poporul!“ Jupânul secretar, vedând că agitațiunea creșce din moment în moment, își luă pălăria și o tulă pe ușe afară. Muncitorii eșiră din sală cântând „*Marseliesa*“.

Tren nou. Eri s'a deschis și predat comunicațiunei noa lină ferată Sibiu. - Vințul de jos - Arad - Budapesta.

Cardinalul Schlauch pentru diariștii maghiari. Cardinalul *Laurențiu Schlauch* a dărut 500 fl. pentru fondul de peniune al diariștilor maghiari peroiunați și neperoiunați. „*Alkotmány*“ se vede, că nu se prea bucură de această maritimă a cardinalului maghiaron, căci din anul trecut au și scriitorii și diariștii catolici maghiari un asemenea fond și *Schlauch*, ca catolic, trebuia să facă darul pentru acest fond, ăr nu pentru peciunații, cari îi injură și batjocuresc biserica lui.

Liferare. Dela camera comeroială și de industrie din Brașov ni-se trimite spre publicare următoarele: Ministerul comun de

rêsboiu publică concurs pe cale de oferte pentru liferarea de 13,000 tôle de erna, 16,600 tôle de vară și 6,140 tôle pentru caii dela cavaleriă, necesare pentru anul 1898. Se atrage atențiunea celor interesați din ceroul camerei comeroiale din loc. Ofertele sunt a se înainta respectivelor camere, în al căror cero se află oferentul până, în 17 Dec. n. la 10 ore a m. Amênunte se pot căpăta în cancelaria camerei comeroiale și de industrie din loc.

2 Pentru orășeni, funcționari, etc. cari au ocupațiuni sedentare sunt prafurile *Seidlitz* ale lui *Moll* cel mai bun remediu prin efectul lor la regularia mistuirei. O cutie 1 fl. se pôte căpăta zilnic prin poște de către farmacistul *A. Moll* liferantul curții din Viena, *Tuchlauben 9*. În farmaciile din provinciă să se cêră preparatul lui *Moll* provăcut cu marcă și ssubscriere.

Convocare.

Societatea română de diletanți „*Progresul*“ din Făgăraș își va ține adunarea a doua din est an: *Duminecă în 12 Decembre n. c.* la 3 ore p. m. în localul societății, la care adunare generală sunt poștiți a participa toți membrii, precum și alți binevoitori ai acestei corporațiuni.

Obiectele: 1) Deschiderea ședinței și constatarea membrilor preșenți; 2) Incassarea tacșelor restante și inscrierea de membri noi; 3) Raportul general al comitetului; 4) Raportul cassarului; 5) Censurarea rapôrțelor de sub pot. 3 și 4; 6) Votarea unui regulament despre afacerile interne; 7) Propuneri; 8) Inchiderea ședinței.

Făgăraș, 24 Noemvre 1897.

Dr. Ioan Turcu, I. *Berescu,*
președinte. secret.

ULTIME SCIRI.

Sibiu, 26 Nov. Eri reprezentanța comunală de aici a hotărât a face o reprezentare la guvern în contra maghiarisării numelor comunelă. („*Kr. Tgb.*“.)

Viena, 25 Noemvre. Procuratura a confiscat patru toi pentru articuli agitatorici, adecă diarele: „*Neue fr. Presse*“, „*Deutsches Volksblatt*“, „*Ostdeutsche Rundschau*“ și „*Deutsche Zeitung*“. Diarul lui *Lueger* „*Deutsches Volksblatt*“ provocă în articolul său pe locuitorii Vienei să împedecă cu toate mijlocele provisoriu si ori-ce învoelă între Austriaci și *Ebreo-Maghiari*.

Nu se confirmă scirea, că s'ar fi decis a se face arătare criminală în contra lui *Wolf*, *Schönerer* și *Pfersche*.

Belgrad, 25 Nov. Albanesii din *Jpek-Djakova* s'au rêscolat. Au fost ciocniri sângerose între ei și trupele turcesci.

Literatură.

În editura librăriei *Storek & Mülle* din Bucuresci (Calea Victoriei 63) a apărut „*Cătră un nou ideal*“, de *N. Filipescu*. Form. 8° de 200 pag. Prețul 2 lei.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

passivă atât de îndelungată, își face loc prin mulțime însoțit de înfocatul *La Bedoyere*, înaintând până la porță. „Vă poruncos să deschideți! dice dñsul ou autoritate, ăr *Roussille* răspunde: „Eu nu primesc portunoi, decăt dela generalul meu!“ Dăr eu destinez pe general!“ „Eu m'i cunosc serviciul și nu voi asculta decăt de generalul meu!“ Desperat, nebun de mânia *La Bedoyere* strigă soldașilor lui *Roussille* „Rupe-ți-i epotele!“ Tumultul eșunse la culme. Soldașii înouiați în fortărăță strigă, încearcă a sparge porța ou paturile puștelor, dăr încă nu outăză a se atinge de ofierii lor. Acastă violare ar fi fost de alt-cum și fără rezultat, căci cheile erau în mânilor lui *Marchand*. Acesta reînțors în locuința sa se pregătese a părăsi orașul, pe când locuitorii suburbiului *Saint-Iosif* vin a-i accelera fuga. Ei aduc un berbece mare sub a cărni lovituri robuste, lemnul porții să rupe și bérnele să desfac. *Marchand* încunoscuităză în grabă pe șefii trupelor, cărora le succede să adune în grabă vre-o 2-3 sute de feciori de toate armele și în fruntea acestei mici trupe el iese prin porța *Saint-Laurent* pe când comandantul pieței *Bourgade* sosesece ou cheile la porța *Bonne*.

Resistența a durat două ore. Colonelul *Roussille* se decide să deschidă porța care dealtoun era aprôpe să se rêsțorne. O nouă esplosie de strigăte! Soldașii sunt în deliriu. La primii săi pași în *Grenoble* Impăratul e periclitat de a fi strivit în imbulzela duplului val de soldași și popor cari năvălesc spre întempinarea lui și cari îi urmăz. *Napoleon* este purtat în triumf în cetatea ce fii luminată cât ai da din palmi. Locuitorii voese să-l conducă la prefectură și numai în urma repeșitelor sale ordine, fii condus în hotelul „*La trei duphina*“ care era proprietatea unui vechiu ofier de ai săi din corpul italian al armatei sale.

Abia intrase în hotel, când étă că un strigăt mare împreunat ou aplause frenetice făcú să rêsune strada *Montorge*. Un grup de cetățeni depuse sub balconul hotelului ou omagiu devotata porții *Bonne*. „În lipsă de chei duvatele la cetatea *Grenoble* își aduce porța! dîseră bravi cetățeni.“

1897. I. M.

IMITAȚIA OPRITĂ. * Pentru fumătorii de țigări! * IMITAȚIA OPRITĂ. *
CLUB
 este cea mai curată, subțire și totuși tare
 Hărtiă de țigări,
 fără glicerină.
 Patent 3 cr., Club-Exquisit 2 și 10 cr.
 Se află și tuburi de țigări din hărtia
 CLUB.
 Vândare en gros la
Iulius Müller Nachfolger,
Brașov.
 (3-)

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Noembrie 1897.

Renta ung. de aur 4%	122 40
Renta de corone ung. 4%	100 05
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	121.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.90
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.75
Bonuri rurale ungare 4%	97.90
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	139.25
Renta de argint austr.	102 35
Renta de hartie austr.	102 35
Renta de aur austr.	122.05
Losuri din 1860	143.75
Actii de-ale Banței austro-ungara.	946 —
Actii de-ale Banței ung. de credit.	387.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	354.70
Napoleonori	9 55
Marci imperiale germane	58.92 1/2
London vista	120.—
Paris vista	47.62 1/2
Rente de corone austr. 4%	102 35
Note italiene.	45 40

Cursul pieței Brașov.

Din 26 Noembrie 1897.

Bancnota rom. Camp.	9.48	Vënd.	9.49
Argint rou an. Camp	9.42	Vënd.	9.46
Napoleon'd'ori. Camp.	9.53	Vënd.	9.56
Galbeul Camp.	5.65	Vënd.	5.68
Ruble Rusesci Camp.	127.	Vënd.	—
Marci gemane Camp.	58.70	Vënd.	58 80
Lire turcesci Camp.	10 73	Vënd.	10 77
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

ANUNCIURI
(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisei
administrațiunii. In cazul pu-
blicării unui anunciu mai mult
de odată se face scădemēt,
care crește cu cât publicare
se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de
apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greu-
tăților celor mai cerbice la stomach și pantece, în contra căreilor și acrelei la sto-
mach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și
a celor mai diferite hôte femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce
crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutii originale sigilate l fl. v. a.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu
plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu poporal cu de-
osebire prin tras (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de rēcělă.
Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebuintarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și
adulti, asigură această apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Pre-
țul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

C. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează dîlnic prin rambursă postală.

La depozite se se cēră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca
de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și
engros la D. Eremia Nepoști, Teutsch & Tartier.

SPIRT contra Reumatismului.

Premiat cu **diplome** și cu **medaliă de aur** la es-
posiția din Cairo 1895 și la esposiția de medicamente din Lon-
dra 1896. — Analisat de medici și aplicat în spitaturi cu mare
succes ca medicament exterior.

Vindecă iute ori și ce vătămare a corpului, așa ca **șoldina, reu-
ma, ischia, astma** și altele.

Durerea de dinți și cap, o alină în cinci minute.

Prețul unei sticle cu instrucția folosirei 1 coronă; sticla
mai mare 2 corone 40 fileri.

Depou principal în BUDAPESTĂ la farmacia D. Török József
Király-utca Nr. 12 și D. Dr. Egger A. Váci körút Nr. 17, se mai află la
tôte farmaciile din capitală, și la cele mai multe din provinciă cum și la
Producătorul:

Widder Gyula,

farmacist S.-A.-Ujhely Nr. 126.

Comandele din provinciă se efectuează punctual.

Se află în Brașov la farmacia D-lor Kelemen Ferenz,
Ales. Jekelius, Schuster K., Roth V. 1872,21-20.

A V I S!

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și renoi
eri și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebii, când voiesc
ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou se binevoiască a scrie adresă
lămurit și se arate și posta ultimă. Administrat. „Gaz. Trans.“

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker
legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,
ce esistă de 14 ani cu cel mai bun renume și este
mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini di-
ferite.

Se efectuesc tôte lucrările ce cad în sfera legato-
riei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată,
pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mă-
tase, pluș, pânză etc. esecutând cât se pôte de bine și de
esact.

Avënd lucrători de tôte specia escelent pregătiți,
acesta legătoria de cărți pôte se esecute iute și foarte ieftin
tot ce se pôte cugeta mai bun în aceste lucrări.

**Lucrări de galanterii, passepartout, car-
tonage** etc. în tôte esecutiunile posibile.

Despărțemēt deosebit pentru legarea cărților comerciale,
protocolelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un
personal anume instruit pentru această; cel mai durabil și
cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la
stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,
legător de cărți,
Strada porții Nr. 22.

12-0

Strada porții Nr. 22

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai
bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot
felul de caractere de litere din cele mai moderne
este pus în pozițiune de a puté esecuta ori-ce
comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru tôte speciile de serviciuri.

BILANȚURI.
Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couvercle, în totă mărimca.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE și DIVERSE
BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul
tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, eta-
giul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Co-
mandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“
à 5 cr. se pot cumpêra în librăria Nicolae Ciurcu și în
tutungeria M. Gross.